

ژورنال

شماره ۹۳۰

۷ ژانویه ۲۰۲۵ - ۱۸ دی ۱۴۰۳ سردبیر این شماره: سوسن صابری

در این شماره ژورنال:

تحولات خاورمیانه و "نظم نوین جهانی"

دو سؤال از حمید تقوایی

غزاله حدودی در آتش خشم مردسالاری سوخت

کیوان جاوید

شادی پاشنه آشیل رژیم اسلامی

عطیه نیک نفس

گروگان گیری چچلیا روزنامه نگار ایتالیایی

سوال از اصغر کریمی

تحولات خاورمیانه و "نظم نوین جهانی"

دو سؤال از حمید تقوایی

سوسن صابری: سال ۲۰۲۴ سالی پر از تنش و جنگ و خونریزی به ویژه برای مردم خاورمیانه بود. ضربات جدی به بخش‌های مهمی از اسلام سیاسی وارد آمد. رژیم اسد با حمایت حکومت‌های ترکیه و عربستان سعودی توسط جریان مرتجع اسلامی تحریر شام و بدون هیچ اعتراضی از طرف روسیه سقوط کرد. صحبت از نظم نوین جهانی و جابه‌جایی قدرت‌ها است. شما این تحولات سیاسی را چگونه ارزیابی می‌کنید.

حمید تقوایی: به نظر من نظم نوین جهانی ای در

کار نیست. سال گذشته سال ادامه جنگ اوکراین، آغاز جنگ خاورمیانه، بحران سیاسی احزاب حکومتی و برکناری احزاب حاکم در آلمان و فرانسه و انگلیس و آمریکا و کره جنوبی و تایوان و آخرین مورد آن استعفای نخست‌وزیر کانادا در ۶ ژانویه (۱۷ دی) بود. این بحران‌های حکومتی و کنارزدن احزاب حکومتی ناشی از نارضایتی عمومی مردم از گرانی و تورم و شرایط سخت معیشتی حتی در پیشرفته‌ترین کشورهای صنعتی است. در یک ارزیابی عمومی می‌توان گفت سال گذشته سال تشدید بحران سرمایه‌داری جهانی و وقوع پس‌لرزه‌های سیاسی آن بود.

در این میان همانطور که اشاره کردید در خاورمیانه تحولات مهمی رخ داد که با حمله حماس به اسرائیل

و کشتار ۱۲۰۰ شهروند آن کشور آغاز شد. البته جنگ و تخاصم میان اسرائیل و نیروهای فلسطینی و یا مدعی دفاع از مردم فلسطین امر تازه‌ای نیست آنچه تازه است حمله مستقیم حماس در اکتبر سال گذشته به مردم اسرائیل در یک حمله زمینی بود و روشن بود که این حمله دور تازه‌ای از جنگ در خاورمیانه را آغاز می‌کند. به همان ترتیب که حمله یازده سپتامبر دور تازه‌ای از جنگ تروریست‌ها را آغاز کرد. اکنون نتانیاهو از نظم تازه خاورمیانه دم می‌زند، اما این نظم تازه کذائی هم همان سرنوشتی را پیدا خواهد کرد که "نظم نوین جهانی" بوش پدر و پسر بعد از فروپاشی دیوار برلین و بعد از یازده سپتامبر! یعنی بی‌نظمی و جنگ و کشمکش بیشتر جهانی! نتانیاهو مدعی است پیمان ابراهیم موجب ثبات و آرامش در خاورمیانه خواهد شد. این پوچ

است. تا زمانی که مسئله آوارگی مردم فلسطین به شکل عادلانه و انسانی حل و فصل نشود خاورمیانه روی آرامش نخواهد دید. نتانیاهو و دولت او که نظم و آرامش را وعده می‌دهند خود یک رکن انکار و پایمال کردن حق مردم فلسطین هستند.

سوسن صابری: جریانات سیاسی و رسانه‌های راست و مشخصاً طرف‌داران پهلوی، به‌ویژه با توجه به تجربه سوریه و تغییر قدرت در منطقه خاورمیانه، سرنگونی جمهوری اسلامی را تنها در صورت دخالت غرب و مشخصاً آمریکا امکان‌پذیر می‌دانند. می‌گویند تا غرب نخواهد تغییری صورت نمی‌گیرد. شما نظرتان چیست؟

حمید تقوائی: من برعکس فکر می‌کنم. تا انقلاب

مردم گسترده‌تر و قوی‌تر نشود و نهایتاً به پیروزی نرسد تغییری صورت نمی‌گیرد. مواضع دولت‌ها در قبال جمهوری اسلامی نیز خود تابعی است از قدرت انقلاب مردم ایران. هر چه "قدرت خیابان" یعنی اعتراضات توده‌ای در ایران گسترده‌تر و پیگیرتر باشد دولت‌ها نیز، برای حفظ منافع خودشان هم که شده، از جمهوری اسلامی بیشتر فاصله می‌گیرند. نمونه‌های متعددی از این امر را در روند انقلاب زن زندگی آزادی مشاهده کردیم.

به نظر من نه آمریکا و سایر دولت‌های غربی و نه اسرائیل خواهان سرنگونی جمهوری اسلامی نیستند. آنها حداکثر می‌خواهد پروژه هسته‌ای حکومت را متوقف کنند و دستان او را از منطقه قطع نمایند. که در این مورد دوم تا حد زیادی موفق

شده‌اند. اما ضعف و بی‌اعتباری بی‌سابقه حکومت در منطقه خود شرایط مساعدی برای قدرت‌گیری و گستردگی اعتراضات و صف انقلاب در ایران ایجاد می‌کند؛ و این فاکتور است که نه تنها مواضع دولت‌ها در قبال جمهوری اسلامی را متحول خواهد کرد بلکه زمینه حل انسانی مسئله فلسطین و ثبات و آرامش در منطقه را نیز فراهم خواهد آورد.

غزاله حدودی در آتش خشم مردسالاری سوخت

کیوان جاوید

نقش‌های از پیش برای قتل غزاله در ۵ دی ماه ۱۴۰۳ کشیده شد. مردی به بی‌رحمی و سنگدلی یک جلاد دوره دیده به روی غزاله حدودی، زن ۲۷ ساله اهل قروه و ساکن نایسر در نزدیک سنندج بنزین ریخت و کبریت کشید تا شاهد سوختن این زن از تبار رنج باشد.

غزاله حدودی، مادر یک دختر ۱۱ ساله که از فاجعه کودک‌همسری جان به در برده بود، توسط سیروان ساعدپناه این چنین هولناک به قتل رسیده است. جرم این بود که غزاله به خواستگاری سیروان

ساعده پناه جواب منفی داده بود. و کیست که نداند این بزرگ‌ترین گناه و جرم و تخطی تاریخی از فرامین خدا و اسلام و حکومت نماینده جهل مذهبی در ایران است؟ آخر یک زن چگونه به خود حق می‌دهد در برابر خواست و اراده یک مرد دست به نافرمانی بزند؟ دنیا برای چنین مردی که در مکتب مذهب و مردسالاری تربیت شده است به پایان می‌رسد. او شکست‌خورده و سرافکننده و آبرو باخت می‌شود. آخر چطور می‌تواند در چشم دیگر "سبیل کلفت‌ها" و "کلاه‌مخملی‌ها" و "تسبیح به دست‌ها" نگاه کند؟ چنین مردی باید آبروی ریخته شده‌اش را با مرگ آن زن که چنین جرأتی به خود داده است و جواب رد به او داده است باز ستاند. به آتش کشیدن چنین زنی قرار است مردانگی را به مردسالاران و به مردی که در جنون

زن ستیزی دست و پا می زند باز گرداند.

در تقابل با این جنایت هولناک، من و تو، ما و شما، پیشروان آگاه و انسان دوست، مبارزین راه انسانیت و مبارزان راه آزادی و حرمت و هویت زنان باید شهر را روی سرمان بگذاریم. باید علیه ناموس پرستی و علیه زن ستیزی و علیه جنایت فوق بشری علیه زنان فریادمان بلند شود. اعتراض و راهپیمایی و طومار و کلاس های آموزشی و هر چه که از دستمان بر می آید باید بکار گرفته شوند. البته مردم نایسر سنندج گوشه کوچکی از اعتراض و خواست های حق طلبانه به نفع زنان و غم و اندوه مردم را در تجمع بزرگ روز یکشنبه به نمایش گذاشتند و مطالبات انسانی در دفاع از زنان و علیه ناموس پرستی را مطرح کرده و شعار زن زندگی

آزادی سر دادند. با تکیه بر این حرکت خوب
میتوانیم وسیع تر به میدان بیاییم.

باید ادعایمانه علیه این رژیم و قوانین ضدبشری
علیه زنان و فرهنگ منحط مردسالار را اجتماعاً
به چالش بکشیم و ساختن صدها خانه امن را به
حکومت تحمیل کنیم. علیه زن‌کشی به میدان
بیاییم.

شادی پاشنه آشیل رژیم اسلامی

عطیه نیک نفس

ستاد امریه معروف استان هرمزگان، یک مراسم سنتی در بندرعباس را که در آن زن و مرد می رقصند و شادی می کنند "ترویج فحشا" نامید و با انتشار بیانیه‌ای، برگزاری جشنواره "محلّه خواجه عطا" را برنامه‌ای غیراخلاقی، مروج فحشا و بی مسئولیتی متولیان فرهنگی دانست و خواستار ورود دادستان شد!

به باور رژیم اسلامی شاد بودن، رقصیدن و آوازخواندن ترویج فحشا و فساد است اما برنامه‌ریزی برای سرکوب، مغزشویی کودکان، خفقان، تجاوز، شکنجه، زندان و اعدام مجاز است.

جمهوری اسلامی در طی بیش از چهار دهه با دردست داشتن همه امکانات، تمام تلاش خود را برای نهادینه کردن فرهنگ غم و عزاداری، خرافات مذهبی و تفکرات غیرانسانی بکار برده، اما مردم هرگز مرعوب این رژیم نشده و از تمامی فرصت‌ها برای شاد بودن، رقصیدن و آوازخواندن آن‌هم زن و مرد در کنار یکدیگر استفاده می‌کنند. زنان حتی در زندان باوجود توحش زندانبان‌ها، و در خیابان‌ها دست در دست مردان به مناسبت‌های مختلف می‌رقصند. زنان در هر فرصتی آواز می‌خوانند و موهای زیبایشان را در باد رها کرده و بی‌حجابی عملی را فراگیرتر می‌کنند.

واقعیت این است که رژیم اسلامی از شادی مردم می‌ترسد زیرا در فضای تاریک، سیاه و غم

و ارباب است که به خیال خودش می‌تواند در قدرت بماند. ما با دانستن این واقعیت که ”شادی یکی از سم‌های کشنده رژیم است“ باید هرچه بیشتر از این علیه رژیم استفاده کنیم. رقص و شادی و آوازخوانی یک حق بدیهی ما است و حکومت توان جلوگیری نداشته و زورش به ما نمی‌رسد. در هفته‌های گذشته انواع کنسرت‌ها، مراسم‌های جمعی و شاد همراه با رقص و آواز را در شهرهای مختلف کشور سازمان داده‌ایم و رژیم هم نتوانسته هیچ غلطی بکند.

گروگان گیری چچلیا روزنامه نگار ایتالیایی

سوال از اصغر کریمی

سوسن صابری: هدف جمهوری اسلامی از گروگان گرفتن چچلیا سالاً روزنامه نگار ایتالیائی چیست؟

اصغر کریمی: جمهوری اسلامی گفته است که بازداشت چچلیا سالاً در ۲۹ آذر به اتهام "نقض قوانین جمهوری اسلامی ایران" بوده است اما هیچ توضیحی در مورد نقض قوانین نداده است. اما روشن است که دستگیری این خبرنگار سه روز پس از بازداشت محمد عابدینی صورت گرفت. تنها جرم! چچلیا می تواند این باشد که در گزارشی که به رسانه های ایتالیا فرستاده گفته است که صدها

هزار زن در ایران حجاب ندارند و از اینکه از آنها فیلم و عکس گرفته شود هم ترسی ندارند. یعنی مشاهدات خود را از سرپیچی زنان از حجاب و شجاعت آنان را گزارش داده است. اما حتی اگر چچیلیا چنین گزارشی هم نداده بود جمهوری اسلامی احتیاج به این گروگان‌گیری داشت و به بهانه دیگری او را گروگان می‌گرفت. او برای رژیم مناسب‌ترین انتخاب بود.

اما به نظر من جمهوری اسلامی دو هدف دیگر را نیز از این گروگان‌گیری دنبال می‌کند. درست در شرایطی که گفتمان حاکم در ایران و در سطح بین‌المللی شکست‌های پی‌درپی جمهوری اسلامی در منطقه، شکست در مقابل بی‌حجابی،

قطع برق و ورشکستگی اقتصادی و امثالهم بود، جمهوری اسلامی تلاش کرد با این گروگان‌گیری این گفتمان‌ها را عوض کند. هدف دوم که به این هدف نیز مربوط است اینکه جمهوری اسلامی با این گروگان‌گیری تلاش می‌کند و انمود کند که شکستی نخورده، همچنان قدرتمند است و می‌تواند یک شهروند اروپایی را دستگیر کند و خواهان مبادله با یک مزدور خود بشود. برای حکومتی که از سرتاپا در بحران است، قیافه اقتدار به خود گرفتن اقداماتی مانند گروگان‌گرفتن یک شهروند بی‌دفاع و بی‌گناه یک کشور اروپایی است.

سوسن صابری: فکر می‌کنید این بار هم دولت ایتالیا و کلاً دول غربی به همان روال گذشته با این

مسئله برخورد کنند یا فشار بیشتری روی جمهوری اسلامی خواهند آورد. سیاست اصولی دول ایتالیا و کلاً دول غرب در قبال این گروگان‌گیری چه می‌تواند باشد؟

اصغر کریمی: تا این لحظه دولت ایتالیا بسیار محافظه‌کارانه برخورد کرده و حتی مادر چچیلیا را که گفته است چچیلیا هم مثل من یک مبارز است، متقاعد کرده که فراهوان تظاهرات در مقابل سفارت جمهوری اسلامی در ایتالیا را کنسل کند. وزارت خارجه ایتالیا البته سفیر جمهوری اسلامی را احضار کرده و بعد از مقداری سکوت و پس از اطلاع از وضعیت ناهنجار شرایط سلول انفرادی این خبرنگار خواهان آزادی فوری او و همچنین

دریافت تضمین کامل درباره شرایط بازداشت او شده است. هنوز زود است که گفته شود دولت ایتالیا با آزادی عابدینی موافقت خواهد کرد یا نه اما در هر صورت تصور من این است که این بار دولت‌های اروپایی، که می‌دانند جمهوری اسلامی در ضعیف‌ترین دوران حیات خود به سر می‌برد و به شدت به رابطه با غرب و کاهش تحریم‌های اقتصادی نیاز دارد، فشار بیشتری به جمهوری اسلامی وارد خواهند کرد.

دولت ایتالیا می‌توانست به جای قانع کردن مادر چچلیا و فشار به رسانه‌ها که شلوغش نکنند، بلافاصله اعلام کند که چنانچه این خبرنگار فوراً آزاد نشود سفارت جمهوری اسلامی را تعطیل

خواهد کرد. دول غربی می‌توانستند با بیانیهای جمعی جمهوری اسلامی را محکوم کنند و اعلام کنند که بلافاصله سفارت‌های جمهوری اسلامی را تعطیل خواهند کرد. در این صورت جمهوری اسلامی هم مجبور می‌شد چچلیا را آزاد کند و هم از تکرار گروگان‌گیری خودداری کند.

آنچه روشن است این است که نه مردم ایران و نه افکار عمومی بین‌المللی این اقدامات ضدانسانی را نه نشانه اقتدار، بلکه نشانه استیصال و ورشکستگی حکومت می‌دانند. اگر یک نظرخواهی آزادانه در ایران و یا هر نقطه جهان انجام شود اکثریت قریب به اتفاق مردم عمیقاً از این اقدام ضدانسانی اعلام انزجار خواهند کرد.

ژورنال، نشریه روزانه آنلاین، ساعت ۴ بعد از ظهر به وقت اروپای مرکزی (۶ و نیم به وقت ایران) منتشر می شود. ژورنال جمعه ها منتشر نمی شود،

سایت ژورنال:

<http://journalfarsi.com>

ایمیل: journalfarsi@gmail.com

اینستاگرام:

www.instagram.com

تلگرام: <https://t.me/journalfarsi>

ایکس:

https://twitter.com/Journal_Farsi

واتساپ:

۰۰۴۴۷۷۸۸۹۸۸۶۴۳

ژورنال